

Nr 291.

Av herr **Westman** och herr **Pettersson, Anton**, om anslag för befrämjande av linodling.

Å riksstatens nionde huvudtitel har tidigare under en följd av år anslag årligen anvisats till befrämjande av linodling. Anslaget, som för vart och ett av budgetåren 1925/1926—1931/1932 utgick med 8,000 kronor, nedsattes för budgetåret 1932/1933 till 7,000 kronor och har därefter icke förekommit å riksstaten. Ej heller i årets statsverksproposition föreslås anslag för ändamålet.

Anledningen till anslagets indragning torde närmast ha varit den, att vid den tidpunkt, indragningen skedde, den inhemska linodlingen till följd av livlig import av baltiskt lin till priser, med vilka möjlighet ej fanns för de svenska odlarna att konkurrera, hade blivit förlustbringande, vilket resulterat i starkt inskränkt odling.

Sedan fjolåret har emellertid prisutvecklingen å lin visat en uppåtgående tendens, till följd varav möjligheter för ekonomiskt lönande inhemska linodling numera torde vara för handen. Skäl torde därför föreligga för att anslag å riksstaten åter anvisas till linodlingens främjande. Till stöd härför kunna åberopas av vederbörande myndigheter, lantbruksstyrelsen och kommerskollegium, respektive den 30 augusti och den 6 november 1935 till Kungl. Maj:t avgivna utlåtanden över en av Sveriges allmänna linodlingsförening gjord framställning, bl. a. avseende att anslag till befrämjande av linodlingen åter måtte upptagas å riksstaten. I sina utlåtanden tillstyrka ämbetsverken, båda under vitsordande av den betydelse, som förefintligheten av en inhemska linodling äger, att för budgetåret 1936/1937 anslag å 8,000 kronor anvisas för ändamålet.

Vidmakthållandet av en svensk linhantering är enligt vår mening obetingat av sådan betydelse, att åtgärder från statens sida böra vidtagas för stödjande av densamma. I första hand är att framhålla den betydelse, som linodlingen ur försörjningssynpunkt alltjämt har för de landskap, där sådan odling förekommer, framför allt Hälsingland, Medelpad och Ångermanland. Linodlingen bedrivs huvudsakligen av mindre jordbrukare. För dessa utgör den kontanta inkomst, som odlingen giver dem, en värdefull hjälp för deras uppehälle. Glädjande är att konstatera det ökade intresse, som de senaste åren, särskilt inom jordbrukarungdomens föreningsrörelse, uppstått för linodling och linhantering. För hemslöjden spelar den inhemska linodlingen en viktig roll. Linet är en av hemslöjdens viktigaste råvaror. Tillgången till ett fullgott inhemska lin angives från hemslöjdshåll vara en oavvislig betingelse för att hemslöjdens tillverkning av linnevaror skall kunna bedrivas. Även för den inhemska linneindustrien är det självfallet av visst värde att en inhemska linodling finnes. Linodlingens värde ur krigsberedskapssyn-

punkt bör ej heller förglömmas. Förutsättningen för en bestående och framgångsrik linodling och linhantering är att den produkt, som därav erhålles, är ett kvalitativt förstklassigt lin. För att få fram ett dylikt konkurrensdugligt lin kräves emellertid obetingat att tillgång finnes till gott utsäde. Ett dylikt utsäde föres också numera i handeln. Det å riksstaten under tidigare budgetår upptagna anslaget till linodlingen användes i enlighet med av Kungl. Maj:t fastställda grunder till understöd till hushållningssällskapen för bestri- dande av kostnaderna för utlämnande gratis av gott linfrö till odlarna.

Angeläget är att denna verksamhet kan återupptagas. Medel härtill torde böra ånyo ställas till förfogande.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte för befrämjande av linodling för bud- getåret 1936/1937 anvisa ett anslag av 8,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1936.

K. G. Westman.

Anton Pettersson.
